

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงมีวัตถุประสงค์ของวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการความรู้ผลิตภัณฑ์ผ้าทอภูมิปัญญาท้องถิ่นตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง และเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอภูมิปัญญาท้องถิ่นตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยศึกษาการจัดการความรู้ผลิตภัณฑ์ผ้าทอภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ คือ การสืบทอดความรู้ที่เป็นภูมิปัญญามาจากครอบครัวและชุมชนที่เกิดการเรียนรู้จากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่งที่น่าประสพการณ์ที่สั่งสม สืบสาน สืบทอดมายาวนานอย่างต่อเนื่องจากบรรพบุรุษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้มีการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบทอด ภูมิปัญญาพื้นบ้านอันทรงคุณค่าด้วยการส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาหรือการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับสภาพของชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชน

ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักดังนี้

“การทอผ้าไหมและผ้าฝ้ายของตนเองไม่มีโรงเรียนสอน เรียนจากพ่อแม่ จับมือสอน เริ่มจาก การสาวไหม การย้อมสี การมัดหมี่ สอนให้รู้จักลักษณะของลาย แต่ด้านการถ่ายทอดความรู้นั้นไม่มีหลักเกณฑ์ที่ตายตัวว่าจะต้องเรียนรู้ตามที่กล่าวมาทุกขั้นตอน เนื่องจากไม่มีการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนมากจะเป็นการบอกให้ทำในขณะนั้น”[ผู้ให้ข้อมูลหลัก : คุณยายสี (นามสมมติ) ผู้ทอผ้าไหมและผ้าฝ้ายผ้าหม่ม]

“จากการสังเกต และการสอนจากแม่และยาย ขั้นตอนการย้อมผ้า เรียนรู้จากบรรพบุรุษ จากรุ่นยาย รุ่นแม่ สอนมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก รวมทั้งเรียนรู้จากการสังเกต การฝึกหัดทำ”[ผู้ให้ข้อมูลหลัก : ผู้ทอผ้าขาวม้า]

“จากการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษถ่ายทอดจากคนเฒ่า คนแก่ในหมู่บ้าน โดยการสอน พาลงมือทำ ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น นอกจากนี้ยังใช้การอบรม การศึกษาจากเอกสาร มาประยุกต์ใช้ในการผลิตผ้าย้อมคราม การศึกษาจากเอกสาร มาประยุกต์ใช้ในการผลิตผ้าย้อมคราม”[ผู้ให้ข้อมูลหลัก : ผู้ทอผ้าเปียง (ผ้าที่ใช้ในการทำบุญที่วัด)]

ส่วนการย้อมสีผ้าในอดีตการย้อมสีธรรมชาติได้จากพืชสัตว์และแร่ธาตุต่าง ๆ มาย้อมกับเส้นใย เพื่อนำมาทอเป็นผืนผ้าเพิ่มสีสันและความสวยงามบนผืนผ้าอันเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดมาจากรบรรพบุรุษสู่คนรุ่น หลังโดยการนำวัสดุจากธรรมชาติให้สีมาทำการย้อมผ้าสีธรรมชาติและแต่งสีอาหารสีธรรมชาติ ให้สีไม่ฉูดฉาดสีอ่อนเย็นตากว่าสีสังเคราะห์

ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักดังนี้

“ได้มาจากการถ่ายทอดรุ่นสู่รุ่น ได้จากการสังเกต และฝึกทำตั้งแต่ ยังเด็ก จึงทำให้สามารถผลิตได้ รวมทั้งสังเกตจากสิ่งรอบตัว เช่น เปลือกไม้ หรือต้นไม้ใด ให้สีแบบไหนบ้าง นำมาประยุกต์เพิ่มเติม หรือลองทดลองดู กว่าจะได้สีตามที่ต้องการ” [ผู้ให้ข้อมูลหลัก : ผู้ทอผ้าไหม]

ปัจจุบันด้วยเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วการ ติดต่อสื่อสารสะดวกรวดเร็วชุมชนมีการปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภูมิปัญญาการย้อมสีธรรมชาติ ดังนี้

1.1 กลุ่มทอผ้าตำบลนาทุ่ง

กลุ่มทอผ้าตำบลนา หมู่ที่11 บ้านนาทุ่ง ตำบลท่าแดง อำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีภูมิปัญญาด้านการทอผ้าและผ้าขาวม้า ตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย ได้นำฝ้าย มาทอเป็นผ้านุ่งผ้าห่ม จากนั้นจนรุ่นลูกหลานจึงได้เห็นความสำคัญกับการทอผ้าของคนรุ่นเก่าจะสูญหายไปจึงได้มาทอตัดแปลงเป็นผ้าเปี่ยง และผ้าขาวม้า

การสืบทอดภูมิปัญญา ภายในชุมชนได้จัดให้มีหลักสูตรการทอผ้าและได้เชิญกลุ่มไปเป็นวิทยากรให้ความรู้และ สาธิตการทอผ้าลายผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่ม คือ ลายดอกแก้ว ใช้พืชนั่นดอกมีขนาดเล็กต่างจากท้องถิ่นอื่น ซึ่งโอกาสในการใช้ผ้าสามารถใช้ได้ในครัวเรือนและสามารถซื้อเป็นของฝากของที่ระลึก สำหรับนักท่องเที่ยวและปัจจุบันกลุ่มยังมีคติความเชื่อเกี่ยวกับผ้าคือ จะไม่ตัดผ้าออกก็ในวันพระดับ เพราะเชื่อว่าจะโชคไม่ดี ไม่เจริญรุ่งเรือง

1.1.1 ผลิตภัณฑ์เดิม

ภูมิปัญญาชาวบ้านมีกระบวนการที่เกิดจากการสืบทอดถ่ายทอดองค์ความรู้ที่มีอยู่ ในชุมชนส่งต่อลูกหลานปัจจุบันช่างทอมีแต่ผู้สูงอายุการเปลี่ยนแปลงรูปแบบผลิตภัณฑ์จึงทำได้ยาก ดังนั้นผลิตภัณฑ์ที่กลุ่มผลิตจึงยังคงเป็นรูปแบบเดิม ๆ เช่น ผ้าไหมทอเป็นผืน ผ้าคลุมไหล่ ผ้าห่ม และ ผ้าขาวม้า ดังนี้

1.1.2 วัสดุ / อุปกรณ์

ในอดีตการทอผ้าในชุมชนจะเริ่มจากการปลูกฝ้ายเส้นฝ้ายและย้อมเส้นฝ้ายด้วยสีธรรมชาติ ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สามารถหาได้ภายในชุมชนแต่ปัจจุบันกลุ่มต้องปรับตัวให้ทันกับความต้องการของตลาดในเรื่องของความรวดเร็วควบคุมสีได้และราคาประหยัดดังนั้นวัสดุที่ใช้ในการทอผ้าจึงประกอบด้วย

- 1) เส้นฝ้ายโรงงาน
- 2) เส้นฝ้ายสำเร็จรูป

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้าเนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมีแต่ผู้หญิงและหน่วยงาน ราชการไม่ได้สนับสนุนด้านอุปกรณ์กลุ่มจึงยังคงใช้อุปกรณ์ดั้งเดิม ซึ่งสามารถผลิตได้เอภายในชุมชน ที่สำคัญดังนี้

- 1) กี่หรือทูก เป็นเครื่องมือสำหรับทอผ้ามีหลายขนาดและชนิดแต่มีหลักการพื้นฐานอย่างเดียวกันคือการขัดประสานระหว่างด้ายเส้นพุ่งและด้ายเส้นยืนจนแน่นเป็นเนื้อผ้า
- 2) ฟืมหรือฟันหี มีลักษณะคล้ายหวี ยาวเท่ากับความกว้างของหน้าผ้าทำด้วยไม้หรือโลหะมีลักษณะเป็นซี่เล็ก ๆ มีรอบทำด้วยไม้หรือโลหะแต่ละซี่ของฟืมจะเป็นช่องสำหรับสอดด้ายยืนเข้าไปเป็นการจัดเรียงด้ายยืนให้ห่างกันตามความละเอียดของเนื้อผ้าเป็นส่วนที่ใช้กระทบให้เส้นด้ายที่ทอเรียงติดกันแน่นเป็นผืนผ้า

3) ตะกอหรือเชาหูก (harness) ส่วนใหญ่เป็นตะกอเชือกจัดกลุ่มเส้นด้ายยืน เปิดช่องด้ายยืนสำหรับใส่ด้ายพุ่ง

4) กระสวยใช้บรรจุหลอดหมี่พุ่งสอดไประหว่างช่องว่างของเส้นหมี่ยืน ต้น และปลายเรียวยตรงกลางเจาะเป็นช่องสำหรับใส่หลอดด้าย

5) แท้เหยียบใช้ควบคุมการยกตะกอ

6) ที่นั่งสำหรับนั่งขณะทอผ้า

1.1.3 กระบวนการย้อมสีธรรมชาติ

การย้อมสีธรรมชาติของกลุ่มในปัจจุบันจะดำเนินการเฉพาะมีคำสั่งซื้อจากลูกค้า เท่านั้น เนื่องจากประสบปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบในการผลิต เช่น ในฤดูฝนสีธรรมชาติที่ได้สีจะไม่เข้ม หากต้องการเข้มจะต้องใช้วัตถุดิบจำนวนมาก ถ้าต้องการย้อมให้สีสวยต้องย้อมในฤดูร้อนหรือ ฤดูแล้ง เพราะวัตถุดิบจะให้สีเข้มพืชที่นิยมใช้ย้อมมากที่สุด เช่น เปลือกเพกา เปลือกยอป่า ใบขี้เหล็ก

โดยมีวิธีการย้อมสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1) ประเภทใช้เปลือก

- (1) ใช้เปลือก จำนวน 4 กิโลกรัมต่อน้ำเปล่า 10 ลิตร
- (2) นำเปลือกมาสับให้ละเอียด
- (4) นำเปลือกใส่กะละมังเคลือบเติมน้ำเปล่า 10 ลิตรต้มสักระยะ 2 ชั่วโมง
- (5) ใช้ผ้าขาวบางกรองเอาแต่น้ำสี
- (6) นำน้ำสีขึ้นต้มให้ร้อนน้ำเส้นใยที่เตรียมไว้ลงย้อมใช้ เวลา 20 นาที
- (7) นำเส้นใยมาล้างน้ำให้สะอาดเอาไปกระตุกในที่ร่มตากให้แห้งแล้วนำไปทอ

เป็นผืนผ้า

2) ประเภทใช้ใบ

- (1) ใช้ใบ จำนวน 12 กิโลกรัมต่อน้ำเปล่า 10 ลิตร
- (2) นำใบไม้มาสับให้ละเอียด
- (4) นำใบไม้ใส่กะละมังเคลือบเติมน้ำเปล่า 10 ลิตรต้มสักระยะ 2 ชั่วโมง
- (5) ใช้ผ้าขาวบางกรองเอาแต่น้ำสี
- (6) นำน้ำสีขึ้นต้มให้ร้อนน้ำเส้นใยที่เตรียมไว้ลงย้อมใช้เวลา 20 นาที
- (7) นำเส้นใยมาล้างน้ำให้สะอาดเอาไปกระตุกในที่ร่มตากให้แห้งแล้วนำไปทอ

เป็นผืนผ้า

2. กระบวนการผลิตผ้าทอ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้ แบ่งเป็น 6 ขั้นตอน คือ

- 2.1 การปลูกหม่อน
- 2.2 การเลี้ยงไหม
- 2.3 การทำเส้นใยหรือการสาวไหม
- 2.4 การมัดหมี่
- 2.5 การย้อมหมี่ หรือการย้อมสีไหม
- 2.6 การทอผ้าไหม

2. ผลการวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอจากภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า กระบวนการพัฒนามี 4 ประการ คือ

2.1 การพัฒนาบุคคลด้านการเรียนรู้โดยวิธี กระบวนการกลุ่ม เพราะบุคคลเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญที่จะต้องมีพัฒนาองค์ความรู้ ภูมิปัญญา ทักษะความสามารถ และประสบการณ์ เพื่อให้ผ้าไหมที่ผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีการเรียนรู้และ ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการทอผ้าไหม ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มและมีการแสวงหาความรู้โดยการ อบรมสัมมนา มีการจัดวิทยากรมาอบรม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่มอื่นและหน่วยงานอื่นภายนอกกลุ่มของตนเอง การเรียนรู้ของบุคคล ภายในกลุ่มทอผ้าไหมจะเป็นกระบวนการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ซึ่งเริ่มต้นจากบุคคลในครอบครัว ตามธรรมเนียมประเพณีของสังคม มุ่งให้คนใน ครอบครัวนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและถ่ายทอด ให้แก่คนในครอบครัวรุ่นต่อ ๆ ไป

2.2 การพัฒนาเครื่องมือที่เป็นอุปกรณ์ในการผลิต ซึ่งในการผลิตผ้าไหมปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เนื่องจากก่อนหน้านี้การผลิตผ้าไหมเป็นเพียงหัตถกรรมในครัวเรือนเพื่อประโยชน์ใช้สอยประจำบ้าน แต่ปัจจุบันเปลี่ยนมาเป็นการผลิตเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์อย่างแพร่หลาย ดังนั้นการผลิตเป็นจำนวน มากต้องอาศัยทั้งวิธีการจัดการที่ดี วัสดุอุปกรณ์การผลิตซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตพื้นฐานในการทอผ้า ได้แก่ กี่ทอผ้า หรือทูก ใช้ฝีมกระทบให้เนื้อผ้าแน่น ต่อมามีการพัฒนา เป็นกี่แบบต่าง ๆ เช่น กี่กระตุก ทั้งนี้ยังรวมถึงความสามารถและทักษะฝีมือการทอผ้าของผู้ทอ การออกแบบลวดลายของผ้าจะทำให้การผลิตผ้าไหมมีคุณภาพที่จูงใจและเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความต้องการในการซื้อ

2.3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และคุณภาพของเส้นไหม เริ่มตั้งแต่ส่วนต้นน้ำคือ การปลูกหม่อนเลี้ยงไหมกระบวนการผลิตเส้นไหม การแปรรูปสาวไหมฟอกย้อมสีเส้นไหม การคัดเลือกคุณภาพของเส้นไหม รวมถึงการคัดเลือกขนาดของเส้นไหมให้ได้ขนาดใกล้เคียงกัน จำเป็นต้องอาศัยความชำนาญและประสบการณ์ ทั้งนี้จึงต้องเริ่มพัฒนาทักษะของผู้สาวไหม มีการอบรมและฝึกฝนให้ผู้สาวไหมมีความชำนาญเชี่ยวชาญในการสาวไหมจากวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รวมทั้ง อุปกรณ์ในกระบวนการสาวไหมต้องได้มาตรฐานเพื่อรักษาคุณลักษณะของความเป็นเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง

2.4 การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพและเหมาะสมให้ เป็นที่เชื่อถือ เป็นที่ยอมรับและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการผลิตผ้าทอให้ได้คุณภาพดี สวยงามเป็นที่นิยมของลูกค้าผู้ผลิตได้ให้ความเอาใจใส่ชิ้นงานทุกขั้นตอน พร้อมทั้งควบคุมการผลิตไปในตัว

ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักดังนี้

“จัดเก็บความรู้ด้านลายผ้า ใช้วิธีการเก็บตัวอย่างลายผ้าโบราณไว้ตามบ้านของสมาชิก ไม่มีรวบรวมไว้ที่จุดเดียว แต่หากมีจำนวนน้อย เนื่องจากส่วนใหญ่จะผลิตและนำจำหน่ายเลย” [ผู้ให้ข้อมูลหลัก : ผู้ทอผ้าไหม 2]

“จัดเก็บความรู้ด้านลายผ้า ใช้วิธีการเก็บตัวอย่างลายผ้าโดยตัดลายผ้าเป็นตัวอย่างเก็บไว้ หรือเก็บเป็นผืนผ้าไว้ บางผืนมีอายุร้อยกว่าปี เพราะได้มาจากแม่และยายตกทอดกันมา” [ผู้ให้ข้อมูลหลัก : ผู้ครองมรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น]

“ยังไม่มีการจัดเก็บความรู้ในลวดลายในรูปแบบเอกสาร ใช้วิธีการจัดเก็บความรู้ในตัวบุคคลผู้ที่มีประสบการณ์ แต่ยังไม่มีการถ่ายทอดความรู้ให้อยู่ในรูปแบบเอกสาร และใช้การบอกสอนพาทำ ในการถ่ายทอดความรู้” [ผู้ให้ข้อมูลหลัก : ผู้ทอผ้าไหม]

ผลจากการศึกษา ผ้าทอจากภูมิปัญญา แบ่งตามวิธีการทอ มี 3 ประเภท คือ

1. ผ้าพื้น เป็นผ้าทอลายขัด ใช้เส้นยืนละเส้นพุ่ง สีเดียวทอตลอดทั้งผืน เป็นผ้าพื้นเรียบ ไม่มีลาย เช่น ผ้าไหม และผ้าพื้นฝ้าย

2. ผ้าลาย เป็นผ้าทอลายขัด ใช้เส้นยืนต่างสี หรือเส้นพุ่งต่างสีทอเป็นลายทางหรือลายตาหมากรุก เช่น ผ้าขาวม้า

3. ผ้ายกดอก เป็นผ้าทอลายพิเศษ ต่างจากลายขัดธรรมดา ลายผ้าเกิดจากการใช้ตะกอนที่มากขึ้น ประมาณ 3-8 ตะกอน เช่น ลายดอกพิกุล ลายเกล็ดเต่า เป็นต้น

3. การเสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชนจากผลิตภัณฑ์ผ้าทอภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดเพชรบูรณ์พบว่า มีการพัฒนาด้านการตลาดเพื่อส่งเสริมภูมิปัญญาพื้นบ้านในเชิงพาณิชย์นั้นชุมชนมี จุดแข็งอยู่หลายประการที่สามารถนำมาใช้ร่วมกับโอกาสทางการตลาดที่มีอยู่ โดยกลุ่มมีประสบการณ์ในการผลิตผ้าไหม ซึ่งเป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีการถ่ายทอดมาจาก บรรพชนตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน ด้วยคุณภาพของผ้าไหม ลวดลายที่มีเอกลักษณ์ แปลกตา ฝีมือที่ปราณีต นอกจากนี้การทำธุรกิจชุมชนมิใช่มุ่งหวังแต่รายได้เพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงการเรียนรู้ ความร่วมมือ ความสามารถในการผลิต การจัดการ ทางการตลาด ความเอื้ออาทรที่มีต่อกัน ความยั่งยืนและการรักษาไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย

คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลักดังนี้

“มีการจัดจำหน่ายผ้าย้อมคราม โดยการรับคำสั่งซื้อทางสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ เฟสบุ๊ก ไลน์ แต่ยังไม่ได้ออกตลาด เนื่องจากทำการทอผ้าเฉพาะผู้ที่สั่งซื้อเท่านั้น” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก : ผู้ทอผ้าไหม)

“เน้นการจำหน่ายผ้าที่บ้านตนเอง ถ่ายรูปลงในไลน์ หากมีลูกค้ามาซื้อที่ที่บ้านก็ตัดขายเลย ส่วนการจำหน่ายตามงานต่าง ๆ นั้น อาจารย์ที่ทำวิจัยจะโพสต์ขายให้ก่อนที่จัดอบรม” (ผู้ให้ข้อมูลหลัก : ผู้ทอผ้าขาวม้า)

4. ถ่ายทอดองค์ความรู้สู่การพัฒนาท้องถิ่น วันที่ 15-17 มีนาคม 2564 ได้จัดกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้การจัดการสารสนเทศเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอจากภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดเพชรบูรณ์ ในมิติด้านวัฒนธรรม สร้างวัฒนธรรมความเอื้อเพื่อแผ้วเมตตาต่อกัน รักษาสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความยั่งยืนแนวทางปฏิบัติ การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุล และยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี ภายใต้โครงการ “น้อมนำศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาท้องถิ่น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญญา วรณา ชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการ กลุ่มเป้าหมายการอบรมในครั้งนี้คือ

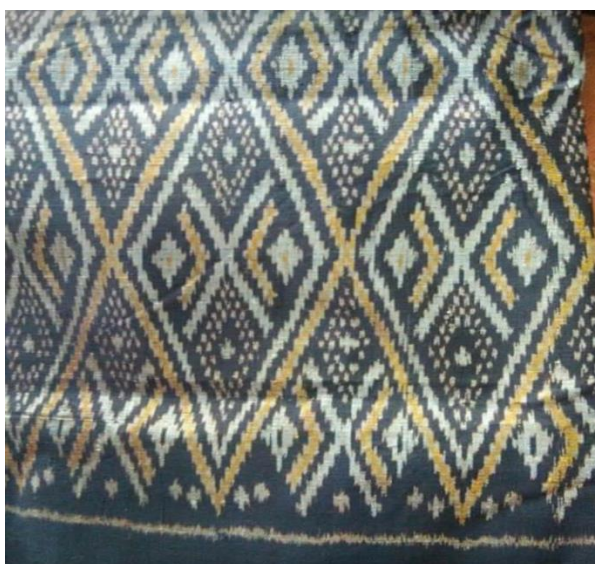
4.1 กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านนาทุ่ง หมู่ที่ 11 ตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัด

เพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสนใจเรื่องพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอจากภูมิปัญญาท้องถิ่น การอบรมในครั้งนี้ได้รับเกียรติจากคุณอัญชลี ช้องวารินทร์ และคุณฐิติรัตน์ อำไพบวงศ์ สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเป็นวิทยากรผู้ให้องค์ความรู้ การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ในแบบสอนทำของที่ระลึกและของใช้ รวมถึงช่องทางการตลาดจากการจัดกิจกรรมกลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้เทคนิควิธีการทอผ้า เพื่อที่จะสร้างอาชีพที่หลากหลาย และเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

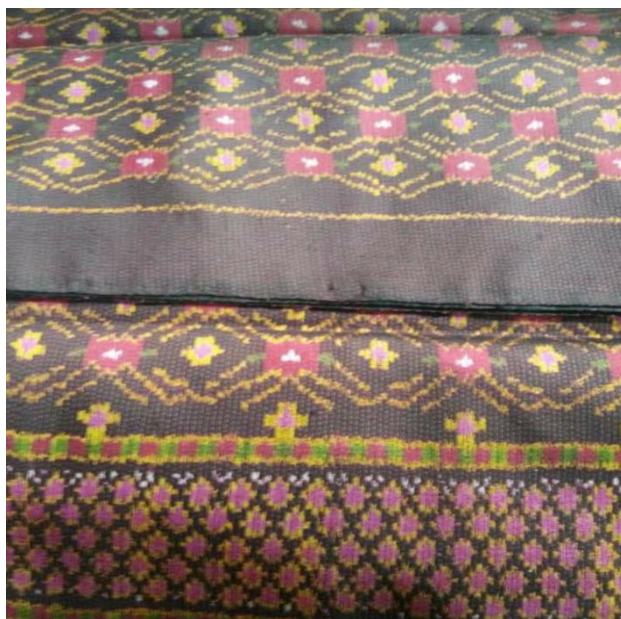
4.2 กลุ่มนักเรียนโรงเรียนหนองไผ่ อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีคุณฐิติรัตน์ อำไพบวงศ์ เป็นวิทยากรผู้ให้องค์ความรู้ การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ในแบบสอนทำของที่ระลึกและของใช้

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านนาทุ่งการพัฒนาผลิตผ้าทอจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ กระเป๋าถือสุภาพสตรี กระเป๋าเป้สะพาย และหมอนรองคอรักษาสุขภาพ เป็นต้น ดังภาพ

ภาพประกอบที่ 4 แสดงผ้าไหมมัดหมี่ 1

ภาพประกอบที่ 5 แสดงผ้าไหมมัดหมี่ 2

ภาพประกอบที่ 6 แสดงกระเป๋าเป้ตกแต่งด้วยผ้าซิด

ภาพประกอบที่ 6 แสดงกระเป๋าตังค์จากผ้าฝ้าย

ภาพประกอบที่ 8 แสดงกระเป๋าถือสุภาพสตรีจากผ้าขาวม้า

ภาพประกอบที่ 9 แสดงกระเป๋าเป้ผ้าขาม้า

ภาพประกอบที่ 10 แสดงหมอนหนุนรองคอเพื่อสุขภาพจากผ้าฝ้าย

ภาพประกอบที่ 11 แสดงภาพการจัดอบรม 1

ภาพประกอบที่ 12 แสดงภาพการจัดอบรม 2

ภาพประกอบที่ 13 แสดงภาพการจัดอบรม 3 รูปแบบกระเป๋าเป้

2. กลุ่มนักเรียนโรงเรียนหนองไผ่ สนใจการพัฒนาผลิตผ้าทอจากภูมิปัญญาท้องถิ่น แบบที่สามารถเย็บได้ด้วยมือแบบง่าย แต่ใช้งานได้จริง ได้แก่ ที่ใส่พวงกุญแจ ที่รองแก้ว และที่ใส่ดินสอ ดังภาพ

ภาพประกอบที่ 14 แสดงภาพการอบรมนักเรียน 1

ภาพประกอบที่ 15 แสดงภาพผลงานที่รองแก้วทำจากผ้า

ภาพประกอบที่ 16 แสดงภาพผลงานที่ใส่พวงกุญแจ 1

ภาพประกอบที่ 17 แสดงภาพผลงานที่ใส่พวงกุญแจ 2

ภาพประกอบที่ 18 แสดงภาพอบรมการทำที่ใส่ดินสอจากผ้า

ภาพประกอบที่ 19 แสดงภาพผลงานที่ไ้่ดินสอ